

WINLOCK, WASH.

Onpa siitä päiviä pyörähtänyt, kun on Winlockista kirjettä Toverittaresa näkynyt. Mutta näyttää siltä, kuin toiset olisi yhä aikaasamattomia kuin minäkin.

Valka mitä sitä kirjoittaisikaan, sillä mitään yhteispyrinnöitä ei ole. Ei edes kirkkojakaan. Veljeysseura lienee ainoa suomalaisten yhteishomma. Mutta he eivät toimi muuta kuin heidän omat kokouksensa. Kun käväset naapurissa, niin harvoin kuulet puhuttavan yleisemmistä asioista, tai niin sanotusta "maailman toilausista". Melkein poikkeuksetta ovat "kanat" ne ainaiset kanat, puheen aiheena.

Oli sentään sattuma, joka sai Winlockin farmaarien silmät hiukan auki. Kun näes Elmer Smith Centralissa, saapui tänne puhumaan, oli kaupunkimme "parempioiset" keränneet joukon poikasia ja tyttöisiä ja vieläpä rohkeimmat ollen itsekin joukossa, aseituen pitämään kauheata elämää kadulla, vetäen tyhjiä kannuja, puhaltuen autojen torvia ja huutaen minkä jaksolivat, vieläpä he alkoivat päästää veden paloruiskusta yleisön päälle, joka kuitenkin tuli estetyksi, kun eräs nuorukainen vetäsi veitset. "hoostu" polkki, kahdesta kohden, joten vesi juoksin niiden niskaan, jotka sitä alkoivat toisille lähettää. Asiasta on ollut vakavia seurauksia. Suuri osa palkkakuntamme farmaareista on lausunut syvän paheksu-mislauseensa menettelyn johdosta ja päättänyt supistaa liikeasiat niiden henkilöiden kanssa, jotka olivat metelöitsijän puolella. Onpa "herrut" menneet niinkin pitkälle, että antoivat "matkapaasit" työläisilleen, kun näkivät heidän yhtyvän mielenosoituskulkueeseen mainittuna iltana.

Ikävä onnettomuus tapahtui joku aika sitten, kun Jacob Tarkon nuorin poika lähti metsästykselle, laukesi hänen pyssyinsä tuntemattomalla tavalla hänen ollessa naapuritalon puuvajassa, lävistäen hänen pänsä, josta kuolema oli seurauksena. Kauhea suru vanhemmille, sisarille ja veikolle. Tapaturman uhri oli vasta neljäntoista vuotias.

Iimat täällä on olleet mitä herttaimmat, niin kaunit aurinkoiset päivät, yöt tosin ovat kovin kylmät, joka namu on paksu routa maassa, mutta onhan nyt marraskuu.

Syksyinen tervehdyksen.

"Kantofarmarin" Muori.

VIRGINIA, MINN.

Syksyinen tervehdyksen Toverittaren lukijakunnalle. Mikä valvanee kun ei näe jufuri koskaan minäkään lehden palstoilla kylämme kutulumisia. Toverittaren ei ollenkaan, vaikka luulisit niitä kirjoittajia olevan sekä astaa mistä kirjoittaa näin isosta suomalaisen olinpaikasta. Olen lukenut Toveritarta parisen vuotta enkä ole tulstaakseni nähnyt kuin kolme tai neljä kirjettä täältä. Koettakaa edes johonkin lehteen useammin kirjoittaa palkkakunnan uutisia.

Työläiset täällä rupeivat yhdessä omalla haalilla toimimaan, joka onkin kiitettävä asia. Kun on kerran saatu oma komea haali, niin myös sinne kaikki kokoonnumme. 17 päivä lokak. s. s. osaston toimesta näytettiin kappale "Helkuva tulivuori" haalin täyteiselle katsojajoukkoille. Yleisö oli tyytyväinen kappaleen sisältöön, sen toisti monet suosionosoitukset. Marrask. 7 päivänä vietettiin Venäjän vallankumouksen kolmatta vuosijuhlaa. Päivällä oli puhe Työmiehen toimittajalta, Yrjö Haloselta, runo sekä pari laulua. Kerättiin myöskin kolehti Karjalan työläisten hyväksi, vaan en tiedä paljonko se tuotti. Illalla oli kappale "Murroksessa". Väkeä oli kohtalaisen paljon. Sekä päivän, että illan ohjelma oli hyvin tarkoitustaan vastaavaa. Yleisö oli tyytyväinen kuulemaansa sekä näkemäänsä, jottakin suuruuksia

lukuunottamatta; suuruuksia, jotka näkevät vian kaikessa, eivätkä itse kuitenkin pysty muuhun kuin arvostelemaan.

Työt täällä on huonot, kuten muuallakin. Mainitöistä ei ole paljon mitään tietoa. Sahamyly on ollut melkein paras työmaa koko kaupungissa. Siellä on ollut nimittäin ensin työssä miehiä, vaan nyt niistäkin isoim mylly pantiin seisomaan, joten sieltäkin joutuu usea sata lisää työtömään armeijaan. Palkat myöskin laski 10 prosentilla, joten alin palkka on neljä ja puoli dollaria kymmentuntisesta päivästä. Palkat halpenevat, työttömyys lisääntyy ja elinkustannukset pysyvät korkealla. Luulisi ihmisten rupeavan ajattelemaan missä vika on. Vaan paljon on työläisiä vielä, jotka kärsivät tyynesti kakkia. Ajattelevat: joita Jumala rankaisee, niitä hän myöskin rakastaa, ja esivallalle täytyy olla kuuliaisia. Mikä viisas ajatus!

Iimat täällä on olleet suotuisat viime syksyyn verraten, nyt on satanut lunta ja tullut kylmempää. Viime syksynä tuli talvi lokak. puolivälissä. Taas ennenkuin on toukok. kerkkiä pakkasesta tarpeensa saamaan. Ennen Suomessa laulettiin: Amerikan maa on lämmin maa j. n. e., vaan tämä perukka on ainakin aivan Lappi, kunnollista kesää on tuskin kolmisen kuukautta vuodessa. — Tervehdän: — Eräs.

Kämpältä

Kirj. Anna K.

Tervehdän Toverittaren lukijoita täältä Sinisen Mäen (Blue Hill) metsäkämpältä, joka lienee ensimmäinen kerta, kun täältä mieltä Toverittaresa mitään mainitaan. En tiedä mistä tämä palkka on nimensä saanut, sillä ei täällä mitään sen "sinisempää" ole kuin muuallakaan, vaan enemmän punaista, koska useiden puiden lehdet ovat aivan punaisia ja ne onkin "kiellettyjä" puita, samoin kuin männyn talletkin, kuuluu olevan viidenkymmenen dollarin sakkoo, joka kiellettyjä puita vahingoittaa.

On tämä vähän erilaista kuin muilla metsätyöseudulla. Poliiseja kulkee tämän tästä ratsain, autolla eli moottoripyörillä; ja vielä sellaisiakin, joilla ei ole ulos näkyvää poliisin merkkiä, joten vieras luulee sellaisen tavalliseksi ihmiseksi, ensi näkemältä. Myöskin kulkee aina joskus heidän päällikkönsä ratsullaan, puettuna vaalean sannaan värisen ratsupukuun.

Sitten sunnuntaisin on täällä oikea kansainvaellus. Näkee jos jonkinlaisia, vaan etupäässä niitä "parempia" ihmisiä. Myöskin on heitä varten täällä kalkanlaisia mukavuuksia, järvi, missä saavat käydä uimassa ja soutelemassa ynnä ravintola virvokkeineen, myöskin tapaa monihenkisiä perheitä, jolle ravintolan käyttö tulisi kalliiksi ja niin ollen syövät ja juovat omista puseistaan.

Muutamit amerikalaiset naiset pitävät tätä työläisten kämppäästä varmaankin suurena huvina, koska eräs nainen kulkessaan halkainpesulähteellä, oli tässä naapurikämpällä kysellyt, että eikö se olekin "nais" olla kämpällä. Minkähänlainen "nais" tulisi ole kun päivän helittellisi veitsinkirvestä, jonka paino vaihtelee 8 ja 10 paunan välillä, ei taitaisi tehdä mieli kiipeämään ylös mäelle jalkojaan peseskelemään lyysin vuoksi. En tiedä onko reumatismia vai multa kulkutauteja varten se jalkainpesulähde. Lieneekö siinä mitään lievitävää voimaa muuta kuin sellaisten joutilaiden ajankuluksi on keksitty, sillä uskoohan ne kun näkevät taulun, jota sanoo tien menevän jalkainpesupalkalle. Eihän täällä nyt niin suuria moittimisiakaan ole, olisi vallankin

mukin menevää, jos ei tarvitsisi tehdä työtä, että pysyy hengissä. Vuokra ja lämpö ovat vapaat. Olkein kiitettävä puita saa polttaa, joita ei kaitkin paikoin saa ostamallaakaan, vaan ruokaa ei täälläkään saa ilman ja sitä taas menee runsaammin kuin kaupungissa.

On tänne eksynyt yksi pelastajakin meidän joukkoomme, vaikka punaista mieleltään ensin osa täällä olevista suomalaisista on. New Yorkista on tullut entinen Pelastusarmeijan kapteeni, leikkii ehkä Israelin lasten korpivaellusta. En ole vielä tuntenut mitään pelastuksen tarvetta, joten en ole hänen tuttavuuteensa pyrkinyt. Kesän ajalla se pelastus voisi olla kyllä tarpeen, sillä täällä kuuluu olevan muutamia kalkarokäärmeitä, jos sattuisi niinkuin "sanasta" olemaan apua niiden hävittämiseksi. Sanovat, että nekin ovat niin sivistyneitä täällä, että menevät pilloon nähdessään ihmisiä, mutta siitä huolimatta poliisit on kaksi niistä tämän kesän aikana ampuneet. Saa nähdä kun kesä tulee, minkälaisia kotieläimiä niitä saapuu, nyt ei ole muuta kuin karpäsiä ja woodchuck kämpän alla, se on hyvin siivo eläin. Aamuisin ja illoin kuulee sen pöyhivän lehtivuodettaan. Myöskin on joku pieni hiiri tullut etsimään talvimaajaa itselleen.

Weera Sergeijewna

A. Ruissalo.

(Jatkoa)

Tolstoille tuli paljon ajattelemisen aihetta tämän perheneuvottelun jälestä. Hän ajatteli äitiä, joka haluaa työntää äidin luonnolliset velvollisuudet ja lapsensa luonnolliset oikeudet äidin rintamaitoon, aivan venteraan naisen tehtäväksi, voidakseen itse olla huolettomana ja vapaana. Tämä tehtävä tietysti tarjotaan köyhille vaimolle, jonka on pakko jättää oma lapsensa toisten armolle ja mennä ansaitsemaan edes vähänkin, että voi korjata taloudellista asemaansa. Tolstoi ymmärsi, että siinäkin kohdassa on paljon korjaamisen varaa. Jokaisen tulisi täyttää oma velvollisuutensa, mutta eipä niin ole laita tässä yhteiskunnassa. Rahalla ostetaan ja myydään velvollisuuksia, niinkuin mitä muuta tavaraa tahansa. Tolstoi ei voinut muuttakaan asioita toisin kun ne olivat, joten hänen oli tyydyttävä vain ajatteluun.....

Marlan kasvot ilmestyivät taas hänen silmiansä silmiin eteen. Hän näki niissä sen autuaallisen hymyn, kun silloinkin nähdessään häne: ilmeilevänä köyhässä kodissaan. Kreiville johtui ajatus mieleen Marian tilasta. Mahtaako se sopia yhteen sen asian kanssa, mikä on uskottu hänen ajettavakseen. Siitä on saatava selvä pian. Samalla valtasit hänet suuri sääliintunne Mariaa kohtaan. Hän kuvittelee Marian herttaisena, luonnollisena äitinä. Kuinka hän voi suostua sellaiseen esitykseen, jos hänen alkansa tähän soveltuisi. Kuinka hän voisi esittää tällaisen arkaluontoisen asian loukkamatta äidin pyhiä tunteita. Hän rakastaa lastaan..... varsinkin kun se on hänen esikönsä. Näin mietti Tolstoi.

— Näette veliseni, että olen sairas..... hyvin..... sairas. En tiedä..... tuleeko..... enää minusta..... mielestä. Perheeni on joutunut..... puutteeseen, kun olen ollut..... pois työstä..... näin pitkän..... ajan. Jos te..... Hänen äänensä katkesi, kun luku voitti, tuon ennen niin tarmokkaan miehen.

— Näette veliseni, että olen sairas..... hyvin..... sairas. En tiedä..... tuleeko..... enää minusta..... mielestä. Perheeni on joutunut..... puutteeseen, kun olen ollut..... pois työstä..... näin pitkän..... ajan. Jos te..... Hänen äänensä katkesi, kun luku voitti, tuon ennen niin tarmokkaan miehen.

— Näette veliseni, että olen sairas..... hyvin..... sairas. En tiedä..... tuleeko..... enää minusta..... mielestä. Perheeni on joutunut..... puutteeseen, kun olen ollut..... pois työstä..... näin pitkän..... ajan. Jos te..... Hänen äänensä katkesi, kun luku voitti, tuon ennen niin tarmokkaan miehen.

— Näette veliseni, että olen sairas..... hyvin..... sairas. En tiedä..... tuleeko..... enää minusta..... mielestä. Perheeni on joutunut..... puutteeseen, kun olen ollut..... pois työstä..... näin pitkän..... ajan. Jos te..... Hänen äänensä katkesi, kun luku voitti, tuon ennen niin tarmokkaan miehen.

— Näette veliseni, että olen sairas..... hyvin..... sairas. En tiedä..... tuleeko..... enää minusta..... mielestä. Perheeni on joutunut..... puutteeseen, kun olen ollut..... pois työstä..... näin pitkän..... ajan. Jos te..... Hänen äänensä katkesi, kun luku voitti, tuon ennen niin tarmokkaan miehen.

— Näette veliseni, että olen sairas..... hyvin..... sairas. En tiedä..... tuleeko..... enää minusta..... mielestä. Perheeni on joutunut..... puutteeseen, kun olen ollut..... pois työstä..... näin pitkän..... ajan. Jos te..... Hänen äänensä katkesi, kun luku voitti, tuon ennen niin tarmokkaan miehen.

— Näette veliseni, että olen sairas..... hyvin..... sairas. En tiedä..... tuleeko..... enää minusta..... mielestä. Perheeni on joutunut..... puutteeseen, kun olen ollut..... pois työstä..... näin pitkän..... ajan. Jos te..... Hänen äänensä katkesi, kun luku voitti, tuon ennen niin tarmokkaan miehen.

— Näette veliseni, että olen sairas..... hyvin..... sairas. En tiedä..... tuleeko..... enää minusta..... mielestä. Perheeni on joutunut..... puutteeseen, kun olen ollut..... pois työstä..... näin pitkän..... ajan. Jos te..... Hänen äänensä katkesi, kun luku voitti, tuon ennen niin tarmokkaan miehen.

— Näette veliseni, että olen sairas..... hyvin..... sairas. En tiedä..... tuleeko..... enää minusta..... mielestä. Perheeni on joutunut..... puutteeseen, kun olen ollut..... pois työstä..... näin pitkän..... ajan. Jos te..... Hänen äänensä katkesi, kun luku voitti, tuon ennen niin tarmokkaan miehen.

— Näette veliseni, että olen sairas..... hyvin..... sairas. En tiedä..... tuleeko..... enää minusta..... mielestä. Perheeni on joutunut..... puutteeseen, kun olen ollut..... pois työstä..... näin pitkän..... ajan. Jos te..... Hänen äänensä katkesi, kun luku voitti, tuon ennen niin tarmokkaan miehen.

— Näette veliseni, että olen sairas..... hyvin..... sairas. En tiedä..... tuleeko..... enää minusta..... mielestä. Perheeni on joutunut..... puutteeseen, kun olen ollut..... pois työstä..... näin pitkän..... ajan. Jos te..... Hänen äänensä katkesi, kun luku voitti, tuon ennen niin tarmokkaan miehen.

— Näette veliseni, että olen sairas..... hyvin..... sairas. En tiedä..... tuleeko..... enää minusta..... mielestä. Perheeni on joutunut..... puutteeseen, kun olen ollut..... pois työstä..... näin pitkän..... ajan. Jos te..... Hänen äänensä katkesi, kun luku voitti, tuon ennen niin tarmokkaan miehen.

— Näette veliseni, että olen sairas..... hyvin..... sairas. En tiedä..... tuleeko..... enää minusta..... mielestä. Perheeni on joutunut..... puutteeseen, kun olen ollut..... pois työstä..... näin pitkän..... ajan. Jos te..... Hänen äänensä katkesi, kun luku voitti, tuon ennen niin tarmokkaan miehen.

— Näette veliseni, että olen sairas..... hyvin..... sairas. En tiedä..... tuleeko..... enää minusta..... mielestä. Perheeni on joutunut..... puutteeseen, kun olen ollut..... pois työstä..... näin pitkän..... ajan. Jos te..... Hänen äänensä katkesi, kun luku voitti, tuon ennen niin tarmokkaan miehen.

(Jatk.)